

PASTÝŘSKÝ LIST OTCE BISKUPA VOJTĚCHA K ROKU DIECÉZE

Milé sestry, milí bratři,

vstupujeme do roku, který se počítá jako dvoutisící sedmý od narození Ježíše Krista.

Jako křesťané jsme povoláni, abychom jeho dny prožívali ve věrnosti pozvání, kterého se nám dostalo křtem, a to být ve všem připojeni ke Kristu.

Přeji vám, aby se v novém roce právě toto připojení stalo důvodem radosti, důvěry a odvahy, schopnosti unést své kříže, a stávat se tak zdrojem požehnání pro blízké i vzdálené lidi.

Přeji vám moudrost dívky, která s radostí přijímá vše, co si přeje Hospodin, a stává se Ježíšovou matkou. I my jsme s ní pozváni, aby skrze naši moudrost a odevzdanost do Boží vůle přicházel Ježíš do světa, ve kterém žijeme.

Rok 2007, do něhož vstupujeme, vyhláшуji jako **Rok diecéze** a přeji si, abychom ho všichni prožívali ve vzájemném spojení a spolupráci, a tak objevili jednak společenství „místní církve“, jak je také diecéze oficiálně nazývána, a jednak vztah k ostatním „místním církvím“, kterých je v naší zemi osm a ve světě přes dva tisíce sedm set.

Důvodem, proč se právě letos budeme zabývat naší brněnskou diecézí, je 230. výročí jejího založení. Stalo se tak 5. prosince roku 1777, kdy papež Pius VI. na žádost císařovny Marie Terezie vydal bulu, kterou povýšil olomoucké biskupství na arcibiskupství. Jejím záměrem bylo vytvořit na území Moravy a Slezska dvě nová, tzv. sufragánní biskupství, a to v Brně a v Opavě. Tento úmysl se tehdy podařilo realizovat jen částečně – brněnská diecéze založena byla, ostravsko-opavská diecéze čekala na své založení více než dvě stě let. K jejímu zřízení došlo až roku 1996.

V době svého vzniku měla naše diecéze 151 farností a 27 tzv. lokálií rozdělených do osmnácti děkanátů. Dnes má 450 farností ve dvaceti děkanátech. Na území diecéze také působilo a působí mnoho ženských i mužských společenství žijících nejrůznějšími formami zasvěceného života.

Co je vlastně diecéze?

Samotné slovo pochází z řeckého *dioikéin*, což znamená „spravovat dům“. Jak říká Kodex církevního práva, je diecéze částí Božího lidu, která je svěřena do pastýřské péče biskupovi a je vymezena určitým územím tak, že zahrnuje všechny věřící, kteří na tomto území přebývají. Diecézní biskup se nazývá ordinář (z latinského *ordinarius*, což znamená řádný), protože svou diecézi spravuje mocí řádnou, nedelegovanou, ale vyplývající z apoštolské posloupnosti.

Jak jsme už slyšeli, diecéze není jen území, ale část Božího lidu, tedy jediné katolické apoštolské církve. Biskup v součinnosti s kněžstvem je s vámi spojený skrze evangelium a eucharistii v Duchu Svatém.

Pokud opustíme formulace církevních dokumentů, dá se jednoduše říci, že diecéze je území, na němž žijeme své povolání Bohem. Ve vzájemné lásce a pomoci máme vytvářet rodinu, v níž se všichni lidé dobré vůle cítí milováni a přijímáni. Rodinu, která žije ke slávě Boží.

Jaké jsou cíle Roku diecéze?

Především se nově podívat na minulost, přítomnost i budoucnost, a to každého z nás jako jednotlivce i celého společenství.

V tomto pohledu potom můžeme objevit a poznat kořeny, z nichž vyrůstáme. Máme se seznámit s osobami a událostmi, které se nám mohou stát novou inspirací k tomu:

- abychom pocítili sounáležitost danou Kristem,
- abychom uviděli, čím vším jsme byli obdarováni a děkovali za to Bohu,
- abychom o sobě navzájem více věděli
a mohli přes zakotvení ve své farnosti překračovat její hranice,
- abychom poznali chod diecéze a seznámili se s tím, co nabízí k podpoře života farností i rodin,
čím slouží v mnoha dalších oblastech našeho života a co nabízí ke vzdělávání,
- abychom přijali svůj díl odpovědnosti za Boží království a nebáli se budoucnosti.

A všechno, co se bude v letošním roce v tomto směru dít, má sloužit k tomu, abychom se více stali velkou rodinou, která i přes fyzickou vzdálenost našich domovů má k sobě blízko.

Jaké akce nám k tomu mají pomoci?

Rád vás všechny zvu na poutě do katedrály, kde se můžeme setkat a kde můžete za splnění obvyklých podmínek obdržet plnomocné odpustky.

Kromě děkanských poutí proběhne v katedrále 30. června hlavní pouť ke kořenům diecéze – k patronům sv. Petru a Pavlovi, 5. července pouť ke kořenům víry v Mikulčicích a 1. září další ročník Diecézní poutě rodin ve Žďáru nad Sázavou. Vaše zástupce zvu k účasti na konferenci *Diecéze – živý organismus?* či ve vědomostní soutěži o diecézi, i na řadu ostatních akcí, které jsou spolu s vašimi otcí děkany naplánovány. Byl bych rád, kdybychom se i s nemocnými spojili v modlitbě za diecézi, která má přispět k prohloubení vzájemné sounáležitosti.

Rok diecéze bude zakončen 1. prosince děkovnou bohoslužbou v katedrále na Petrově, kterou na znamení blízkého vztahu s olomouckou arcidiecézí budeme slavit s moravským metropolitou arcibiskupem Janem Graubnerem.

A vás, milí spolubratři v kněžské i jáhenské službě vybízím, abyste pro plodné prožití tohoto roku udělali vše, co je ve vašich silách. Spoléhám na vaši tvůrčí spolupráci s Duchem Svatým a věřím, že ve svých farnostech objevíte řadu podnětů a inspirací, které poslouží vlastní farnosti i celé diecézi.

Milé sestry a bratři,
proč je vlastně tento Rok diecéze vyhlášován?

Ne proto, abychom mohli uskutečnit plánované akce, ale aby nás jejich prožití přivedlo blíž ke Kristu a jeho království, tedy i k sobě navzájem.

Abychom byli obnoveni Duchem Svatým a jako nevěsta spolu s ním volali: „Přijď!“

Abychom byli křesťany nejen podle jména, ale i ve svém smýšlení a jednání.

Věřím, že budeme-li otevření vedení Božího Ducha, budeme v Roce diecéze obdarováni a přinese nám povzbuzení.

K tomu vám na přímluvu Panny Marie, svatých apoštolů Petra a Pavla a všech ostatních patronů naší diecéze žehnám.

Váš biskup Vojtěch